

זה וואמונת ודת ישראל שמוחתי באומרים לי בית ד' כלך יערה ד' רוח ומוזרוס על לעירי
עמו בצ"ח :

1234567

עוד כ"ל אחז"ל אין דומה יחיד עושה וולות לרבים עושים וולות, ועוז שיתאחדו רבים
לעשות וולות אחת, והנה שכל וולות שמושים רבים וכ"ח יס לו חלק בולות זו
לכאורה כ"ח ראוי לו שכל כפי חלק שיש לו בולות זו, אצל באומת הקצ"ח כותן לכל ח'
כמו ששעה כל המולות לצדו, ויש למשע בזה ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר וכו'
תקחו את תרומתי היינו שיה' צעיקי כאלו כ"ח כחן כל התרומות, וז"ס ועצדתם לשון
רבים שלעולם עוז לעשות וולות באגודה אחת, וצריך את לחמך שיתן לך ברכה כ"ח
בפני עמנו כמי ששעה כל המולות, והנה לפעמים מוזיק התחברות אנשים רבים צחד
ח' ויצא עי"ז ח' לחללים רעים, אלא שומר וולות לא ידע דבר רע והמולות מוגנת ווללת
והיינו והסירותי ווחלה מקרבך אף שחעצדו את ד' צחצור' המולות חגן עליכם וק"ל :

ועבדתם את ד' חלקיך והסירותי ווחלה מקרבך ל"ל פשיעא שלא יה' חולי וכי זו תודה
וזה שכרה ועיין רמב"ן, כ"ל כי באומת עבד אדם יס לו מכה מוצקס מאתיי'
ואינו מתחפק בשלו, אצל בולות ד' שיה' צמחת כותן לו ד' מלת הסתפקות וע"ד שפי'
הפלאה זל"ל ומשציע לכל מי רלון שיה' וולות צמחת ד' שומ צחלקו, והנה זה חולי רעה
שאין נראה מצחון כי לעיקר אדם העשיר הוא ווללת, אצל בלבו כואב העשיר ונאכח שאין
לו כחפלו יוחר ויוחר, והיינו והסירותי ווחלה מקרבך שיה' חולה פכיוני' שאינה נרגשת
כשאר חולי שנגשת ע"י דופקי' וכיוצא בו גם שיה' צפנים משה"כ חולי רעה זו ואין לה
רופא רק רופא חכם ית"ס, ואמר לא תהי' ונשכלה וכו' את וחספס יויד' חולל כי שני
סיבות יש לאדם שמוצקס יוחר משיש לו כי רולה לתח לצניו הון גדול וצניו לצנייהם, ולכן
אינו מתחפק בשלפניו, גם לפעמים חושב אדם כי לריך לקנוץ לימי זקנותו שלא יוכל
לעקוק צומחר וקניין ולכן יקנוץ עכשיו ואינו מתחפק בשלפניו כי חושב ווחשבות אס
יפליג צוקנה ויחריך ימים לא יה' די לו, וא"כ מי שאין לו צנים וגם לא יחריך ימים
יוכל להסתפק בשלו ולכן כאן שהצטיח ד' והסירותי ווחלה מקרבך שיה' לו הסתפקות,
ואמר לא תהי' ונשכלה וחספס יויד' חולל והס שני דברים המוציאים לאדם שמוצקס יוחר
משיש לו, וז"מ הסתפק בשלך כי ברכה ד' היא תעשיר ולא חוסיק עלב עמה לצקס מאתיים
ולחיו' נעלצ בלבו חולל יסומ צחלקו וק"ל :

עוד כ"ל כי כצר אמרו הצא לטהר מסייעי' אותו מן השמים, וי"ל דזה רק צנוי שרולה
לעבוד ה' שלא לקבל פרס הוא צא לטהר ולזה לריך לקיע מן השמים, אצל שרולה
לעבוד ע"מ לקבל פרס וזהו עובד עלמו להנחתו לזה אין מסייעי' מן השמים שאין זה
טהרה גמורה, ויש למשע בזה ושנחם וראיחם צין לדיק לרשע וצין עובד חלקי' לאשר לא
עצדו כי י"ל כי בתחלה אומר צין לדיק לרשע דהיינו כפשוטו הרשע ששעה תועבות השם
אשר לא ליה אותו וסוב אומר צין עובד חלקים לאשר לא עצדו דהיינו צין היראים והשלמים
גופא איכא חילוק רב מי שעובד חלקים רק לעשות כמת רוח לפניו וצין לא עצדו דהיינו
ששעה לעבות עלמו, ולא יחולר עליו עובד חלקים וכה"ל, והנה כמו שיש חולי הגוף
כן יש חולי קשה וזה חולת הכפס ר"ל ואין רפואה לומכו רק צעור הקצ"ח וכצר אמרו
חלמלל הקצ"ח עוזרו אין יוכל לו, ואקדים עוד כי מי שעובד ה' לקבל פרס על זה נאמר
ורס לצדק ושכחה את ד' חלקיך כיון שאין צו אהבה רק עצודה מירא' למללות תלות
עושר וכדומה וצטוב לו ישכח עושהו, אצל העובד מאהבה אדרכא כשטוב לו מוכר יוחר
ויוחר עובות הצורא, ופכיו מכל דאגות לעצדות השם יחצדק שמו ויתעלה זכרו, וז"ס
ועצדתם וכו' וצדק את וכו' דהיינו אז כשיצדק אחכם צכל תעצדו אותו וזהו עצודה מאהבה
שלא לקבל פרס, והסירותי ווחלה מקרבך אז אסיר המולות מקרבך חולי הסכניות
חולת